

Nr 92/2017

Med andra ord

ISSN 1104-4462

Redaktör:
Viktoria Jäderling

Redaktionsråd:
Alva Dahl, Daniel Gustafsson,
Elin Svahn, John Swedenmark

Prenumeration (4 nr)
inom Sverige:
privatpersoner 150 kr/år,
företag 225 kr/år
För utrikespriser se hemsidan:
www.oversattarcentrum.se
Lösnummer: 40 kr
Bankgiro 992-1578 (öc)

Nästa nummer
kommer i december 2017
Sista manusdag:
1 november

Med andra ord
är medlemstidskrift för
Översättarcentrum
Södermannagatan 38
116 40 Stockholm

Tel: 08-556 048 40
mao@oversattarcentrum.se
www.oversattarcentrum.se

*MAO är sedan 2017 beviljad
produktionsstöd från Kulturrådet.*

Jag skrattade igenkännande när jag i slutet av augusti läste Åsa Beckmans DN-notis om översättarpriser, citerad i spalten här till höger. Jag blev varm i hjärtat av idén att Sveriges alla kritiker grattar Jan Henrik Swahn och Kajsa Öberg Lindsten. Och det är roligt att Beckman kallar översättarna för vilddjur. Jag fick själv ett mejl i början av sommaren från en besviken översättare, för att vi inte nämnt översättarna i en översiktsartikel om svensk arbetarlitteratur. Jag försökte förklara synvinkeln, att det mer handlade om böckernas faktiska rörelser över gränserna ... än själva språket ... och så vidare, men det räckte inte, för hen hade ju rätt. Och jag skämdes. Jag är ju trots allt redaktör för en tidskrift som säger sig jobba för synliggörandet av översättare och deras fantastiska värv.

Nej, den lämnar mig inte någon ro den här notisen om nyinstiftade priser till översättare. Ungefär samtidigt som det kommer ytterligare ett pris brakar samtalet mellan förlag och fackförbund om ett gemensamt avtal samman vid förhandlingsbordet. Får man då inte känslan av att dessa priser som faller som ett glest strössel över skrået är *istället för* något annat? Lite som medeltida karnevaler – en gratismiddag med vin istället för rimlig lön och bra arbetsvillkor, ett symboliskt diplom istället för respekt för upphovsrättsliga regler. Plåster på sårerna från fonder och stiftelser som tillfaller en enskild översättare och skapar inbördes misstänksamhet enligt lagen om söndra och härska (varför just hon, han, hen – och inte jag som behöver detta så jäkla mycket?). När man tänker så är det inte längre lika roligt att skratta åt små notiser om översättare som liknas vid vilddjur (som vi kastar några köttbullar åt).

I detta nummer av MAO intresserar vi oss dock mest för andra strider, estetiska, ideologiska, och faktiskt också en del för frågan om så kallade nyöversättningar och moral. God läsning.

VIKTORIA JÄDERLING